



# בית יעקב שלי

א. כ"ץ

עומדת אני מנסה לחשוב  
למה ידמה בית יעקב  
איך אוכל להמשיל את ברו ותוכו  
להמחיש תפארתו, עצמתו וכוחו...

חשבתי - בית יעקב כמו שרשרת  
מדור לדור נקשרת, עוברת  
חוליות נוספות עם דורות שקמים  
משרה שנירר - עד אחרית הימים

דמיתי את בית יעקב לאילן  
נשען בלי חשש על גזע איתן  
שרשיו עמוקים, מן המים יונקים  
ענפיו עמוסים בפירות מתוקים

חשתי כי בית יעקב הוא כבית  
גג, קירות, חלונות ופיסה של שמים  
אור ממנו נשפך באופן תמידי  
גם חמימות בו וחן יהודי.

ראיתי את בית יעקב כגלגל חמה  
עורגים לה תמיד כל יושבי אדמה  
וגם בעת סער, עננים אפורים  
תאיר את הדרך להולכי מישרים.

הייתי בבית יעקב כמו בגן של פרחים  
כפרפר אל הצוף - כולם נמשכים  
שלל צבעים, שלל ריחות מול שמים תכולים  
וכולם באותו גן פורח גדלים.

הבטתי בבית יעקב - והנה מגדלור  
מתבודד - ולכל הסביבה נותן אור  
עומד איתן מול כל גל שקוצף  
ולכל הבאים - לשלום מנופף.

עומדת אני, לא פוסקת לחשוב:  
לכל כך הרבה דומה בית יעקב  
אפשר עוד להמשיל את ברו ותוכו  
ולא לגמור להמחיש תפארתו וכוחו.

כי בית יעקב הוא בית ועץ  
הוא גלגל של חמה, מגדלור מנצנץ  
בית יעקב הוא אף גן של פרחים  
והוא גם שרשרת - ימים בלתי נשכחים...

כי בית יעקב הוא מגדל וחומה  
בית יעקב הוא לגוף - נשמה  
וגם אם יתוספו משלים עוד כמה  
לעולם לא יכלו את כל העוצמה.